אותו שכנגדו וי"ל דדיני נפשות שאני 🌣 אי נמי הכא הוי קבלת עדות - נפנה. שמעון לימינו לידע אם יאמרו כמותו: כגשו פניהם. שהיו וקבלת עדות כשעת גמר דין ובשעת גמר דין אמרינן פרק שבועת יראין ממנו: בעל מחשבות. הקב"ה: יולא חולצין לאשחו. מפני

העדות (דף ל: ושם) דברי הכל דיינים בישיבה ובעלי דינין בעמידה שאסורה לינשא: חלילה גנאי היא לו לבא לב"ד ותהא רוקקת לפניו

נפנה לימינו כבשו פניהם בקרקע נפנה

לשמאלו וכבשו פניהם בקרקע אמר להן

שמעון בן שמח בעלי מחשבות אתם יבא

בעל מחשבות ויפרע מכם מיד בא גבריאל

וחבמן, בקרקע, ומתו באותה, שעה אמרו

מלך לא דן ולא דנין אותו לא מעיד ולא

מעידין אותו: לא חולץ ולא חולצין וכו':

איני והאמר רב אשי אפילו למאן דאמר

אנשיא שמחל על כבודו כבודו מחול

במלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול

שנאמר ישום תשים עליך מלך ישתהא

אימתו עליך מצוה שאני: ואין נושאין

כו': תניא אמרו לו לר' יהודה נשים הראויות

לו מבית המלך ומאי נינהו מירב ומיכל

שאלו תלמידיו את ר' יוםי היאך נשא ₪

דוד שתי אחיות בחייהן אמר להן מיכל

וש"נן, ג) [תוספתה סוטה

דקידושין (דף לב:): **הראויות לו.** המותרות לו אבל נשיו של שאול לא:

מלוה אים לך גבאי. עושר גדול

וקידושין אחרים לא קיבלתי: בעת

תת. כשהגיע עת לתתה לדוד נתנה

לעדריאל: מלוה ופרוטה. מלוה עושר

גדול שנתחייבתי לך בשביל גלית ופרוטה שוה כסף שקבלתי ממך

בהללו ערלות פלשתים: שאול סבר.

דעתיה דמקדש לקדש במלוה

דחשיבא הלכך לאו קידושי נינהו

ואול ויהבה לפלטי בן ליש: ודוד

סבר. דעתיה אפרוטה משום הכי

קרי לה אשתי: האי מנה את אשתי

את מיכל. דמשמע זו אשתי ולא

מירב אשתי: מאי דריש ביה. רבי

יוסי דלא דריש ולא מירב אשתי:

לטעמיה. דדריש ממקרא מעורבב

כדלקמן מה מיכל אשתי אף מירב

השתי: קדושי מיכל לפלטי. פשיטה

לן דבעבירה דהא כתיב אשתי מיכל

וקיימא לן (קידושין דף מז.) דעתיה

אפרוטה דבת קידושין היא: ואשתו

היהודית. בכלב בן יפונה משתעי

ונתגיירה שכל הכופר בע"ז נקרא יהודי

דכתיב (דניאל ג) איתי גוברין יהודאין

וגו': ירד אביגדור. כולן שמותן של

משה הן: מרד. כלב שמרד בעלת

ומפרש בתריה בני אהרן ולא החכרו

בני משה שם: שפרחו מלער גידול

בנים. שהוטל עליו טורח השבטים

שעל אברהם היה מוטל אותו טורח

דכתיב (בראשית כו) והרביתי את

זרעך והוא פדאו: והא כחיב

אישה. אלמא בא עליה: שנעשה

לה כחישה. שהיה מגדלה ומחבבה:

הלך וככה אחריה. בקושיא קא נסיב לה: עד בחורים. קרא קא

דרים ואזיל: חוקפו של יוסף ענוותנוחו

של בועו. דבר גדול של יוסף כדבר

קל וקטן שבבועז. תוקף דבר גדול

וחמור ויש לו שם. ענוה דבר שחין

לו שם שחדם עושה לפי תומו: שנעשה

בשרו. אבר: כראשי לפתוח. נתקשה

ואעפ"כ כבש ילרו ואף על פי שפנויה

היתה ועמו במיטה אבל יוסף אשת

אים היתה ואינה עמו במיטה:

מרגלים: חולדות אהרן

לו א מיי' פ"ו מהלכות מ"ת הלכה ו סמג עשין י"ב טוש"ע י"ד סי רמד סעיף יד: לא ב מיי׳ פ״ב מהלי מלכים הלכה ג:

לב ג מיי׳ פ״ה מהלכות עשין מח טוש"ע אה"ע סי כח סעיף ו: לג ד מיי׳ שם הלכה טו

מוסף רש"י

:טוש"ע שם סעי' יד

שום תשים עליך מלך. ישראל הוזהרו שישימו טליהם שימום הרדה. כלומר אין כבודו מחול, שלפיכך ריבה הכתוב שימות הרבה לו (כתובות עד.). אינה מקודשת. אפילו ישנה דמשעה שלווותה ניתנה להולאה וברשותה קיימא (כתובות עד.) לקיחה משלה עפרון גמריגן דיהיב מידי בשעת קדושין ומלוה להוצאה ניתנה וכבר הן שלה ומעות אחרים היא חייבת לו

רבינו חננאל אין נושאין אלמנותו של מלך. ר' יהודה אומר מלך נושא אלמנותו של מלך . שכן דוד נשא אלמנתו של את בית אדוניך ונשי אדניך מירב ומיכל. שאלו איך נשא דוד שתי אחיות א״ר יוסי מיכל לאחר מיתת שנאמר תנה את אשתי ולא מירב אשתי. ואסיקנא שאול סבור מאה ערלות ודוד סבר לכלבי ושונרי מיכל מאי עביד ליה. א״ל מקראות הללו מעורבבין ב. בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל המחולתי. והכתיב ושאול נתן את מיכל בתו לפלטי בן ליש. למירב) [מירב לעדריאל לקדושי מיכל לפלטי] . -מה קידושי מיכל לפלטי מה קידושי מיכל לפלטי בעבירה אף קידושי מירב לעדריאל בעבירה ש״מ כי שאול בשתיהו שלא אחר מיתת מירב נשאה ומיכל גידלתם ונקראו על שם מיכל ללמד שכל מהכא ילד בן לנעמי רות ילדה ונעמי גידלה לפיכך

ואם כן יש ליזהר כשב"ד מושיבין שני בעלי דינין שלא ישבו בשעת וייבום גנאי הוא לו לקום על שם אחיום: הא דרב אשי בפ' קמא קבלת העדות ולא בשעת גמר דין דשעת קבלת העדות כמו גמר דין חשוב: מצוה שאני. וכה״ג לא משני הש"ם גבי המלך שעבר לפני כלה בפרק האשה שנתארמלה (כתובות דף טו.) דמשני פרשת דרכים הואי ואמאי לא משני מצוה שאני וי"ל דהתם איו המצוה כי אם בשביל כבוד החתן והכלה וכבוד מלך עדיף טפי מכבוד החתן וא"כ ליכא מצוה אבל הכא גבי

> שפראו מצער גידול בנים. פי׳ שבטים ולא נהירא חדא דאינו לער אלא שמחה כדאמרינן (ברכות דף סג.) גבי עובד אדום שברכו ה' בבנים

> בשכר הארון שהיה בביתו ועוד דאברהם היו לו בנים מקטורה ולריך לומר לער של יוסף ואחיו וגלגול ירידת מלרים:

מעלה עליו הכתוב כאלו הוא ילדו שנאמה אלה תולדות אהרן ומשה אהרן ילד ומשה לימד ונקראו על שמו. לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה אלה את אברהם יעקב פדה אברהם מצער גידול בנים. פלטי שמו למה נקרא שמו פלטיאל שפלטו אל מעבירה. מה עשה נעץ חרב בינו לבינה ואמר העוסק בדבר הזה ידקר בחרב זו עד בחורים מלמד שהיו כבחורים. א"ר יוחגן תוקפו של בועז ענותנותו של יוסף שנאמר ויבא הביתה לעשות מלאכתו תנא שניהם לדבר אחד נתכוונו תוקפו של בועז ענותנותו של פלטי כתיב וילפת אמר רב נעשה בשרו כראשי

יבום מלוה איכא: הקונטרם גידול י"ב

אחר מיתת מירב נשאה ר' יהושע בן קרחה אומר קידושי מעות היו לו במירב שנאמר יתנה את אשתי את מיכל אשר ארסתי לי במאה ערלות פלשתים מאי תלמודא אמר רב פפא מיכל אשתי ולא מירב אשתי מאי קידושי מעות דכתיב יוהיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עושר גדול וגו' אזל קטליה אמר לו מלוה אית לך גבאי היוהמקדש במלוה אינה מקודשת אזל יהבה לעדריאל דכתִיב יויהִי בעת תת את מירב בת שאול לדוד וְגו' א"ל אי בעית דאתן לך מיכל זיל אייתי לי מאה ערלות פלשתים אזל אייתי ליה א"ל מלוה ופרוטה אית לך גבאי ∘שאול סבר יימלוה ופרוטה דעתיה אמלוה ודוד סבר ימלוה ופרוטה ידעתיה אפרוטה ואיבעית אימא דכולי עלמא מלוה ופרומה דעתיה אפרומה שאול סבר לא חזו ולא מידי ודוד סבר חזו לכלבי ושונרי ור' יוםי האי תנה את אשתי את מיכל מאי דריש ביה ר' יוםי לטעמיה דתניא רבי יוםי היה דורש מקראות מעורבין ״כתיב ⁵ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את אדמוני ואת מפיבושת ואת חמשת בני מיכל אשר ילדה לעדריאל המחולתי וגו' וכי לעדריאל נתנה והלא לפלטי בן ליש נתנה דכתיב יושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש וגו' אלא מקיש קידושי מירב לעדריאל לקידושי מיכל לפלטי מה קידושי מיכל לפלטי בעבירה אף קידושי מירב לעדריאל בעבירה ור' יהושע בן קרחה נמי הכתיב את חמשת בני מיכל בת שאול אמר לך רבי יהושע וכי מיכל ילדה והלא מירב ילדה ימירב ילדה ומיכל גידלה לפיכך נקראו על שמה "ללמדך שכל המגדל יתום בתוך ומיכל גידלה לפיכך נקראו של ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו: (חנינא קרא יוחנן ואשתו אלעזר וגאולה ושמואל בלימודי סימן): רבי חנינא אומר מהכא יותקראנה לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי וכי נעמי ילדה והלא רות ילדה אלא רות ילדה ונעמי גידלה לפיכך נקרא על שָמֹה רבי יוחנן אמר מהכא ואשָתוֹ הִיהודית ילדה את ירד אביגדור וגו' אלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח (לו) מרד

מרד זה כלב ולמה נקרא שמו מרד ישמרד בעצת מרגלים וכי בתיה ילדה והלא יוכבד ילדה אלא יוכבד ילדה ובתיה גידלה לפיכך נקרא על שמה רְבי אלעזר אמר מהכא "גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה וכי יוסף ילד והלא יעקב ילד אלא יעקב ילד ויוסף כילכל לפיכך נקראו על שמו אמר רבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן "כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו שנאמר יִּואלה תולדות אהרן ומשה וכתיב ואלה שמות בני אהרן לומר לך אהרן ילד ומשה לימד לפיכך נקראו על שמו "לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם וכי היכן מצינו ביעקב שפראו לאברהם אמר רב יהודה שפראו מצער גידול בנים והיינו דכתיב בילא עתה יבוש יעקב וגו' לא עתה יבוש יעקב מאביו ולא עתה פניו יחוורו מאבי אביו כתיב פלטי וכתיב בפלטיאל אמר ר' יוחנן פלטי שמו ולמה נקרא שמו פלטיאל •שפלטו אל מן העבירה מה עשה ®נעץ חרב בינו לבינה אמר כל יוחנן פלטי שמו ולמה נקרא שמו פלטיאל ®שפלטו אל מן העבירה מה עשה ®נעץ חרב בינו לבינה אמר כל את ידר אבי גדור ואת הבר אבי שונו ואת העוסק בדבר זה ידקר בחרב זה והכתיב בוילך אתה אישה שנעשה לה כאישה והכתיב בהלך ובכה על יישוייאל אבי ונוין ואלה המצוה דאזיל מיניה עד בחורים שנעשו שניהם כבחורים שלא מעמו מעם ביאה אמר רבי יוחנן תוקפו של יוסף ענוותנותו של בועז תוקפו של בועז ענוותנותו של פלטי בן ליש תוקפו של יוסף ענוותנותו של בועז דכתיב יויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת מאי וילפת אמר רב שנעשה בשרו כראשי לפתות

פי״א], ד) [קידושין ו: מו. מו.], ד) [קידושין מח: ב״ק לט:], ו) [קידושין מו.], סוטה . ומוספ׳ ה) אלא מירב ילדה כל"ל, ע) מגילה יג., י) ל"ל היהודיה. כ) ומגילה יג.], ל) [לקמן לט:], מ) [ע" מוס' שבת יג: ד"ה מטה חדא], נ) [מכאן שייך במשנה דלעיל יח.], ע"כ שייך שס], [ע"ר איין ע) ומגילה יג.ן, פ) וועי תום' שבועות ל. ד"ה שאם רצו ותום' לקמן לד: ד"ה

גליון הש"ם

יום ותום׳ ב"ב קיד. ד"ה

גמ' שאול סבר מלוה ופרומה. עיין חגיגה ד' ט"ו ופרומה. פיין מגינט אין ענייל מוסי ע"א מוסי ד"ה יוסי:
שם שפלפו אל. כעין זה לקמן דף לו ע"צ גבי
שלמילל וכן צ"צ דף קי שמממימנ וכן כ כ דף קי ע"א גבי שמואל ובחמורה דף יו גבי עתניאל ובירושלמי ספ״ה דסוטה גבי אליהוא

קרא. יהודית על שם שטכפרה בע"ז תורה אור השלם ו. שוֹם תָּשִּׁים עָלֶיךְּ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךְ בּוֹ מִקֶּרֵב אַחֶירְ תִּשִּׁים עָלֶירְ בָּעֶּלֶרְ לֹא תוּבַל לְתֵת עָלֶיךְ אִישׁ נָבְרִי אֲשֶׁר לֹא אַחִירָ הוא: דברים יז טו ַוִּישׁלַח דַּוֹד מַלאַכִּים לָאמר הְנָה אֶת אִשְׁהִי אֶת מִיכַל אֲשֶׁר אַרשְׁהִי לִי, בְּמֵאָה עָרְלוֹת

יִּ פְּלִשְׁתִּים: שמואל רגיד שמואי ביגייו 3. וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה תַּגְּרָעֶבּ הַזֶּה כִּי לְחָרֵף אֶת יִשְׂרָאֵל עֹלֶה וְהָיָה הָאִישִׁ אֲשֶׁר יכנו יעשרנו המלך עשר ַגְּבֵּילְ נְעָת בְּתּוֹ יִתְּנֶן לוֹ וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חָפְשִׁי בְּיִשְׁרָאֵל:

שמואל א יז כה נַתְנָה לְעַדְרִיאֵל הַמְּחֹלְתִי

5. וַיִּקַח הַמֶּלֶךְ אֶת שְׁנֵי בְּנֵי רִצְפָּה בַת אַיָּה אֲשֶׁר לַדָה לְשַאוּל אָת אַרמני ואת מפבשת ואת חמשת ָלְדָה לְעַדְרִיאֵל בֶּן בַּרִזְלֵי

6. וְשָׁאוּל נְתַן אֶת מִיכַל בָּתוֹ אֵשֶׁת דָּוִד לְפַּלְטִי בֶּן לֵישׁ אֲשֶׁר מִגַּלִים: שמואל א כה מז

ז. וַתִּקְרָאנֶה לוֹ הַשְּׁבֵנוֹת שֵׁם לַאמר יֻלַד בֵּן לְנָעֲמִי שֵׁם לַאמר ותקראנה שמו עובד הוא

בני בתיה בת פרעה אֱשֶׁר לְקַח מְרֶד: דברי הימים א ד יח

10. וְאַלָּה תּוֹלְדֹת אַהָרוְ וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דְּבֶּר יְיָ אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינִי: במדבר ג א 1.1. וְאַלָּה שְׁמוֹת בְּנֵי אָהֵרוֹ הַבְּּבר נְּדֶב וְּאַבְּר הְיָב בְּעִּ אֲלֵּבְּר הְאַת אַבְּרְהָם לֹא עַתְּה בְּנִי אָהַרוֹ בְּבּוֹשׁ עֲעָבְּר בְּנוֹשׁ עֲעָב בְּוֹשׁ בְּנִי תְּוַבְרוֹי ישׁניהו כט ב 1.3. וְיִשְׁלַח אִישׁ בִּשׁׁת וְיִקְּחָהְ מֵעָם אִישׁ מֵעִם פִּלְטִיאַל בָּן לִישׁ: שמואל ב ג טו 1.1 וְדָהִי בַּחָציי בּיִבר בְּעוֹי בְּיִלְי אַבָּנַר לְךְ שׁוּב וְיִשְׁבִי שמואל ב ג טו 1.1 וְדָהִי בַּחָצִי שִׁרְיִבְּי עָדְב בְּיִרְיִהְ עָדְ בַּקְרִיבְּי עִדְּב בְּיִים וּאַמָּה אַלִיי אַבְּנַר לְךְ שׁוּב וִיְשְׁב: שמואל ב ג טו 1.1 וְדָהִי בַּחָצִי בּיִבר בְּעוֹי שִׁר בּעָר בּיִי וּיִיבר בְּעוֹי שִׁר בּיִב בּיִים וּיִיבר בְּעִייִּי שִׁר בּעָר בּיִייִים בּיִב בּעִיי בְּיִבְּיב בְּעִבְּיי בְּיִבְּיִב בְּעִבְּיי בְּיִבְּבְּיִבְּי בְּעִבְּיי בְּיִבְּבְּיי בְּיִבְּבְּב בְּעִיי בְּיִבְּרִי בְּיִבְּבְּיִי בְּיִים בְּבִּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּב הַשְׁרָיִהְ עָּב בְּיִבְּבְּי בִּיבּי בְּבְּב בְּעִבְּיי בְּבָּב הְצִיבְיהָ בְּיִבְּבְּב בְּיִבְּבְּב בְּעִי בְּיִבְּרְיִבְּבְּיבְּה בְּעִיי בִּיבְּרָב בְּיִי בְּבָּב הְצִיבְייִבְּבְּב בְּיִבְּבְּבְּיב בְּיבְּבְּבְיבְּבְּב בְּעִיבְּבְּב בְּעוֹי בְּבָּבְב בְּיבְיבְיי בְּבָּב הְעִבְּיבְיבְּבְּבְּבְיב בְּיבְּב בְּעוֹי בְּבְּבְּבְיב בְּיבְּבְּבְיב בְּיִבְּיב בְּעִבְּיב בְּבְּבְיב בְּעִיבְי בְּעָבְּיבְיי בְּבְּבְּבְישׁׁ בְּיבְיב בְּיבְיבְיבְּיבְּבְּבְיבְיי בְּיבְּבְיבְיי בְּיבְבְּבְיבְיי בְּיבְּבְיבְיי בְּיבְיבְיִי בְּבְּיבְיבְי בְּבְּבְיבְיבְיי בְּיבְּבּיי בְּיבְּבּי אִים בּיבּי בְּיבְיבְיי בְּיבְּבְיב בְּיבְיבְּבְּיבְיבָּב בְּיבְּיבְיבְּבְיבְיבְיבְּבּיב בְּיבְיבּבְיבְיבְייִבְיבְּבְּבְיבְיבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְבְּיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְּבּב בְּיבְבּיבְיהְבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְבְּבְיבְּבְּבְיבְבְּבְיבְבּיבְיבָּיבְבּיב בּיבְּיבְבּבּיים בְּיבְּבְּבְּבְיבְבְּבְּבּבְּבְבְּבְיבָּבְבְּיבְּיבְּבָּבְיבְּיבְבּבּבְיבְּיבְּבּבּבּיבְיבְּבּבּיבּב הַלִּיִלְה וַיֶּחֲרֵד הָאִישׁ וַיִּלְפֵּת וְהִנֵּה אִשְּׁה שׁכֶּבֶת מַרְגְּלֹתְיו: רות ג ח